

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Deo Vno, & Trino

Vindalium, 1646

Sect. III. An sit sapientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38742

3 PROOEMIUM.

claratione, aut probatione Myfteriorum
fidei, iis propofitis ftatim aſſentiatur.

SECTIO III.

An fit Sapientia.

CONCLUSIO VNICA.

Theologia noſtra meretur proprie
nomen ſapientia.) Ratio eſt, quia
conditiones verae ſapientia illi compe-
tunt, agit enim de rebus propè infinitis,
quæ ſub reuelationem cadunt; conſide-
rat res difficillimas, & à ſenſu remotiſ-
ſimas; multo maiorem habet certitudi-
nem quam ſcientia naturalis; verſatur
circa cauſas vniuerſaliſſimas rerû om-
nium, & per illas iudicat de inferiori-
bus ſcientiis, eaſque dirigit ad verita-
tem: ac denique ipſa non ordinatur ad
alias, quin potiùs alia debent ad eam
ordinari, vt illi famulentur, & ab ea
corrigantur.

Neque refert, quod in vulgari diui-
ſione habituum intellectualium, ſapientia
ponatur vt habitus à ſcientia diſtin-
ctus: nam duobus modis poteſt aliquid

distingui ab alio, nempe per exclusio-
nem, aut per maiorem inclusionem.
At sapientia distinguitur à scientia hoc
posteriori modo, quatenus illam inclu-
dit, & aliquid aliud: vel dic, in illa
enumeratione habituum sapientiam di-
stingui à scientia, prout hæc sumitur
pro habitu conclusionum spectantium
ad scientias inferiores.

Neque etiam refert, quod Theolo-
gia varias propositiones mutuetur à
scientiis naturalibus; id enim non im-
pedit, quin vera sit sapientia, quia eius-
modi propositiones non sumit ab illis
vt à superioribus, sed potius tanquam
ab inferioribus, & ancillis, quibus utitur
propter defectum intellectus nostri, vt
scilicet per ea quæ sunt nota lumine
naturali, facilius euehatur ad cog-
nitionem supernaturalium, quæ in hac
scientia traduntur, vt S. Doctor obseruat.
I. p. q. 1. art. 3. ad 2.

Accedit quod Theologia ita utitur
propositionibus philosophicis, vt de iis
iudicet, neque eas admittat, nisi quate-
nus nouit suis principiis esse consenta-
neas. Vnde respicit illud. Accidentis es-
se est inesse; quia ex eo sequeretur, in
Eucharistia, post consecrationem, ac-
cidentia panis, & vini non esse sine

16 PROOEMIUM.
subiecto; quod repugnat fidei, & sic
de aliis.

SECTIO IV.

*An sit scientia & scientijs natu-
ralibus præstet.*

CONCLUSIO I.

Theologia non incongruè dici po-
test scientia propria.) Ratio est,
tum quia Theologia non potest com-
modè reduci ad vllum alium habitum
intellectuū, quàm ad scientiam, vt con-
sideranti patebit, tum quia cognitio
discursiua, habens omnimodam certi-
tudinem, meritò scientia vera & propria
dici potest, etsi non habeat euidenti-
am: ideò enim Philosophi requirunt eui-
denti-
am in scientiis naturalibus, quia
nulla cognitio naturalis potest esse
certa, nisi sit euidens; atqui Theologia
est cognitio discursiua, eaque certissima,
vtpote innixa principiis fidei: ergo est
verè, & propriè scientia, esto non sit
euidens.

Nota Theologiam defectu euidentiæ,
non habere quidquid Philosophi com-